

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 65.381/3
van 11 maart 2019

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van het besluit Vlaamse Codex Fiscaliteit van 20 december 2013, wat betreft de aanvraag tot bindende schatting van onroerende goederen in een nalatenschap en andere fiscale bepalingen’

Op 7 februari 2019 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van het besluit Vlaamse Codex Fiscaliteit van 20 december 2013, wat betreft de aanvraag tot bindende schatting van onroerende goederen in een nalatenschap en andere fiscale bepalingen’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 5 maart 2019. De kamer was samengesteld uit Jeroen VAN NIEUWENHOVE, staatsraad, voorzitter, Peter SOURBRON en Koen MUYLLE, staatsraden, Jan VELAERS en Bruno PEETERS, assessoren, en Annemie GOOSSENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Kristine BAMS, eerste auditeur-afdelingshoofd.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 11 maart 2019.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het voor advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt ertoe verscheidene wijzigingen aan te brengen in het besluit van de Vlaamse Regering van 20 december 2013 ‘houdende de uitvoering van de Vlaamse Codex Fiscaliteit’ (hierna: besluit Vlaamse Codex Fiscaliteit):

- voor de gemeenten en provincies die opcentiemen derven als gevolg van vrijstellingen voor de onroerende voorheffing, wordt de berekeningsbasis gewijzigd (artikel 1 van het ontwerp);

- de doorstorting van de compensaties voor de gedeerde inkomsten als gevolg van de vrijstelling van de verkeersbelasting, bedoeld in artikel 2.2.6.0.1, § 3, eerste lid, van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013, wordt geregeld (artikel 2);

- de nadere regels om een aanvraag tot bindende schatting van onroerende goederen in een nalatenschap in te dienen worden vastgesteld voor overlijdens vanaf 1 april 2019 (artikelen 3, 4 en 6).

Verschillende bepalingen van het decreet van 21 december 2018 ‘houdende diverse fiscale bepalingen’ worden in werking gesteld vanaf 1 mei 2019 (artikel 5).

3. Het ontworpen besluit vindt in beginsel rechtsgrond in de in het eerste tot vierde lid van de aanhef vermelde bepalingen, onder voorbehoud van hetgeen hierna wordt opgemerkt.

VORMVEREISTEN

4.1. Artikel 3 van het ontwerp impliceert dat de aanvraag voor een bindende schatting van onroerende goederen in een nalatenschap gepaard gaat met de verwerking van persoonsgegevens in de zin van artikel 2, lid 1, van verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 ‘betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG’ (hierna : algemene verordening gegevensbescherming).

Gevraagd of, in het licht hiervan, het advies werd ingewonnen van de Gegevensbeschermingsautoriteit, antwoordde de gemachtigde:

“Art. 23 van de wet van 03/12/2017 tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit bepaalt dat de Gegevensbeschermingsautoriteit (GBA) hetzij uit eigen beweging, hetzij op verzoek, adviezen geeft over elke aangelegenheid met betrekking tot de verwerkingen van persoonsgegevens of aanbevelingen verstrekt met betrekking tot de maatschappelijke, economische en technologische ontwikkelingen die een weerslag kunnen hebben op de verwerkingen van persoonsgegevens. Er is dus geen adviesverplichting.

De GBA heeft hierover geen advies verstrekt. De Vlaamse Belastingdienst (Vlabel) heeft hierover evenmin advies gevraagd. Op basis van art. 3.1.0.0.3, § 2 kan Vlabel persoonsgegevens verwerken om de juiste heffing van een belasting (in dit geval de erfbelasting) te verzekeren.”

Hiermee kan niet worden ingestemd.

4.2. Artikel 36, lid 4, van de algemene verordening gegevensbescherming, gelezen in samenhang met artikel 57, lid 1, c), en overweging 96 van die verordening, voorziet in een verplichting om de toezichthoudende autoriteit, in dit geval de Gegevensbeschermingsautoriteit bedoeld in de wet van 3 december 2017 ‘tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit’,¹ te raadplegen bij het opstellen van een voorstel voor een door een nationaal parlement vast te stellen wetgevingsmaatregel, of een daarop gebaseerde regelgevingsmaatregel in verband met de verwerking van persoonsgegevens die in een bestand zijn opgenomen of die bestemd zijn om daarin te worden opgenomen. Ook al voorziet de wet van 3 december 2017 zelf niet in een adviesverplichting, deze vloeit evenwel rechtstreeks voort uit de voormelde bepaling van de algemene verordening gegevensbescherming.

4.3. Indien de aan de Raad van State voorgelegde tekst ten gevolge van de voornoemde vormvereiste nog wijzigingen zou ondergaan, moeten de gewijzigde of toegevoegde bepalingen, ter inachtneming van het voorschrift van artikel 3, § 1, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, aan de afdeling Wetgeving worden voorgelegd.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

5. In de aanhef dient melding te worden gemaakt van het nog in te winnen advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit.

¹ De Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer is vanaf 25 mei 2018 opgevolgd door de Gegevensbeschermingsautoriteit (zie de artikelen 3 en 110 van de wet van 3 december 2017). De leden van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer oefenen evenwel de taken en de bevoegdheden van de Gegevensbeschermingsautoriteit uit tussen 25 mei 2018 en de dag waarop de leden van het directiecomité van de Gegevensbeschermingsautoriteit de eed afleggen en een verklaring ondertekenen dat er geen belangenconflicten zijn (artikel 114 van de wet van 3 december 2017).

Artikel 1

6. Omtrent de rechtsgrond voor het ontworpen artikel 3.1.0.0.3, 2° en 6°, van het besluit Vlaamse Codex Fiscaliteit, verklaarde de gemachtigde het volgende:

“De rechtsgrond voor ontworpen artikel 3.1.0.0.3 is artikel 3.1.0.0.6 VCF in combinatie met artikel 20 van de Bijzondere Wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

Art. 3.1.0.0.6 VCF (Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013) bepaalt welke verminderingen/vrijstellingen onroerende voorheffing door de Vlaamse overheid worden gecompenseerd voor de gemeenten als gevolg van de gedeerde opcentiemen. In artikel 3.1.0.0.3 BVCF (Besluit Vlaamse Codex Fiscaliteit van 20 december 2013) wordt bepaald op welke manier de vergoeding, vermeld in art. 3.1.0.0.6 VCF, wordt berekend.

De vermindering/vrijstelling is gebaseerd op informatie over onroerende goederen die de Vlaamse Belastingdienst ontvangt van andere overheidsdiensten of van de belastingplichtigen zelf (door aanvragen voor verminderingen/vrijstellingen of bezwaren).

Voor art. 3.1.0.0.3, 2° (d.i. een vrijstelling voor wooninfrastructuur voor personen met een handicap, zoals vermeld in art. 2.1.4.0.1, § 2, eerste lid, 7° VCF) wordt de berekening van de compensatie gebaseerd op de meldingen bij het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap. Daarom wordt verwezen naar artikel 2.1.4.0.1, § 2, derde lid, VCF, dat die meldingen beschrijft. Dit derde lid verwijst op zijn beurt wel naar art. 2.1.4.0.1, § 2, eerste lid, 7° (dat in art. 3.1.0.0.6 VCF als grond voor de vrijstelling en compensatie is opgenomen):

‘Het verlaagde tarief, vermeld in het eerste lid, 7°, wordt toegekend vanaf het aanslagjaar waarin uiterlijk op 31 maart aan de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie gemeld wordt dat een rechtspersoon erkend is overeenkomstig artikel 7, tweede lid, van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap. De toekenning geldt tot het einde van de erkenning. Elke beëindiging van een erkenning moet uiterlijk op 31 maart van het jaar dat volgt op de beëindiging aan de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie gemeld worden.’

Een verduidelijking is eventueel mogelijk door punt 2° te omschrijven als volgt:

‘2° de meldingen, vermeld in artikel 2.1.4.0.1, § 2, derde lid, van de voormelde codex, voor de toepassing van artikel 2.1.4.0.1, § 2, eerste lid, 7°, van voormelde codex;’.

Ik wijs evenwel op de analogie met de situatie vóór 1/1/2019: art. 3.1.0.0.3, 3° BVCF verwees toen naar diezelfde vermeldingen als ‘3° de meldingen, vermeld in artikel 2.1.4.0.1, § 2, derde en vierde lid, van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013.’, waarbij het toenmalige vierde lid nu identiek is aan het huidige voorgestelde punt 2° (de meldingen, vermeld in artikel 2.1.4.0.1, § 2, derde lid, van de voormelde codex – vierde lid is derde lid geworden).

Voor art. 3.1.0.0.3, 6° (d.i. een nieuwe compensatie vanaf 2019) wordt op een gelijkaardige manier verwezen naar de aanvragen, vermeld in artikel 2.2.6.0.1, § 3, eerste lid, die dienen om de omvang van de vrijstellingen en dus compensatie te berekenen, en waarin wordt verwezen naar art. 2.2.6.0.1, § 2, 2° (dat in artikel 3.1.0.0.6 VCF als grond voor de vrijstelling en compensatie is opgenomen):

‘§ 3. De vrijstellingen, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, 13°, en paragraaf 2, 2°, kunnen alleen worden verleend als ze worden aangevraagd voor het begin van het belastbare tijdperk.’

Ook hier kan dit punt eventueel worden verduidelijkt door punt 6° te omschrijven als volgt:

‘6° de aanvragen, vermeld in artikel 2.2.6.0.1, § 3, eerste lid, van de voormelde codex, voor de toepassing van artikel 2.2.6.0.1, § 2, 2° van voormelde codex.’”

Omwille van de rechtszekerheid is het inderdaad aangewezen om in het te nemen besluit de door de gemachtigde gesuggereerde verduidelijkingen aan te brengen, temeer omdat daardoor de aanwending van de betrokken gegevens op een precieze wijze wordt omschreven.

Artikel 2

7. Gevraagd naar de rechtsgrond voor artikel 2 van het ontworpen besluit, antwoordde de gemachtigde:

“De rechtsgrond voor ontworpen artikel 3.1.0.0.5/1 is artikel 3.1.0.0.6 VCF in combinatie met artikel 20 van de Bijzondere Wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen. In het ontworpen artikel wordt verwezen naar de berekeningsbasis (aanvraag) voor de te compenseren vrijstelling (art. 2.2.6.0.1, § 3, eerste lid VCF) terwijl het inderdaad correcter zou zijn om te verwijzen naar de bepaling van de vrijstelling zelf (i.c. art. 2.2.6.0.1, § 2, 2° VCF). Dit zal worden aangepast.”

Hiermee kan worden ingestemd.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Annemie GOOSSENS

Jeroen VAN NIEUWENHOVE